

stillede Forslag. Dette gaar, som sagt, ikke ind paa nogen Detail; det gaar kun ud paa at give en rund Sum til Udredelsen af Udgiften til de opførte Poster, men det er dog tillige antydet, at Hærløven ikke maatte suspenderes for andre Bestemmelser Bedkommende end saadanne, der ikke vedrøre selve Indretningen af Hærens Kadret. Forslaget er naturligtvis i det Hele aldeles midlertidigt, idet det kun tager Hensyn til det kommende Finantsaar, og det er heller ikke paatænkt derved at gjøre en Forhøielse af Lønningen for nogen Del af Mandstabet mulig. Dette bemærker jeg i Anledning af en Uttring i min trykte Motivering, for at denne ikke skal misforstås. En Lettelse for Mandstabet vil derimod indtræde, naar man undlader at indkalde Forstærkningen, og da jo hele Udvalget har stillet Forslag i den Retning, har jeg det bedste Haab om, at denne Indkaldelse heller ikke vil finde Sted. Hvis endvidere Reserven ikke bliver indkaldt i dette ene Aar, vil der ogsaa derigjennem opnaas en Lettelse for Mandstabet. Hovedbeparelsen skal imidlertid indtræde derved, at Ovelstiden forkortedes. Jeg har ikke paapeget nogen bestemt Indskrænkning i saa Henseende, men det er min Mening, at der vilde være en Mulighed for at for korte Ovelstiden for en stor Del af Mandstabet, naar man vilde gaa ind paa, hvad man ikke vilde tillade, da man vedtog den nu gjældende Hærløve, nemlig at de, der vise, at de kunne, hvad man vil lære Mandstabet, skal kunne gaa hurtigere gjennem Ovelstadierne. Det er dette, man har kaldt Duellighedshensynet, og hvis man vilde lade det gjælde, tror jeg som sagt, at Ovelstiden maatte kunne forkortes for ikke Faa. Vi have jo her i Landet disse Skytteforeninger, og dersom Pengene til dem ikke ganske blive udgivne til Anytte, maa det antages, at en Del af det unge Mandstabs vil være i Stand til hurtig at kunne gjennemgaa de Skydevelser, der bestaa i EnkeltmandsSkydning efter Maal. Imidlertid har jeg ikke villet gjøre Forslag om, hvorledes Alt dette skal kunne indrettes, thi dertil har jeg ikke den fornødne Indsigt, og det er Noget, som heller ikke Rigsdagen vil kunne paatage sig. Der maa i den Henseende gives Ministeren en større Myndighed, naturligtvis under hans Ansvar og imod Nedegjørelse gjennem Regnskaberne om, hvorledes hver af disse Poster er anvendt. Det, der bevilges, maa altsaa betragtes som en rund Sum, af hvilken der skal udredes dels de faste Udgifter, dels de kalkulatoriske Udgifter, der ere en Følge af Bestemmelserne i Hærløven, skjøndt disse Bestemmelser ikke udføres i deres fulde Udstrækning. Ved dette Forslag, der kun vedrører et enkelt Finantsaar og en enkelt Udgift til Hærsvesenet, har jeg søgt at virkelig gjøre, hvad jeg, den Gang Hærløven laa for i Forbindelse med flere andre Rigsdagsmænd foreslog som det Almengjældende. Den Gang indbragte jeg og tre andre Rigsdagsmænd nemlig

Forslag til en anden Affattelse af Hærløven, og det, der her foreligger, er en for et enkelt Aar gjældende delvis Anvendelse af det samme Princip, saaledes at det altsaa ikke er noget nyt Standpunkt, jeg her indtager. Hvorledes det nu end gaar med dette Forslag, har jeg dog det Haab, at vi gjennem de Erfaringer, vi have haft, ville komme til at se, at det at have en Hærløve, vedtagen under visse bestemte Forhold, er noget høist Uheldigt, naar Forholdene vegle. Under hvilke Omstændigheder blev den gjældende Hærløve vedtagen? Var det ikke politiske Grunde, som vare det Regelgivende den Gang? Jeg tror, at Enhver, der kender Situationen, som den den Gang var, vil indrømme dette, og jeg tror, at Mange have ladet sig lokke ind paa at gaa med til en Hærløve, som Enhver maatte sig selv overstege, hvad der med Billighed kunde fordres til Hærsvesenet i Tidernes Løb under sædvanlige Forhold. Grunden var naturligtvis den, at den Mand, der forelagde Hærløven, tillige om jeg saa maa sige, optraadte som Guldmager, idet han stillede 20 Millioner Rd. i Udsigt. De bleve desværre borte, men Hærløven blev vedtagen, og nu bære vi Følgerne deraf. Jeg haaber, at den Tid ikke skal være fjern, da man udvider den Bestemmelse i den gjældende Hærløve, at Ministeren kan gjøre Undtagelse fra visse enkelte Bestemmelser, saaledes at man paa en meget nemmere Maade end den nuværende kan komme bort fra saadanne tvingende Bestemmelser, der kunne føre vort Lands Undergang med sig. Hvorledes Alt dette skal kunne ske, er imidlertid Noget, der vil være at afgjøre under Hærløvens Behandling, og jeg skal altsaa efter de Forhold, hvorunder jeg her taler, indskrænke mig til disse Bemærkninger angaaende det første af de Endringsforslag, jeg har stillet.—Med Hensyn til det andet, nemlig det under Nr. 68, skal jeg bemærke, at jeg altid har været imod, at man har disse uhyre store Beholdninger af Munderingsfager. Naar man huffer sig rigtig om, vil man erkende, at det er af de Statte, som Møl og Rust kunne fortaere og Lyvehaand rane, og begge Dele ere flete. Der er jo i sin Tid stjaalet dygtig af disse Munderingsfager, og der er ligeledes fordærvet Meget, ikke at tale om, at der af og til er solgt store Beholdninger, til hvis Salg almindelige Mennesker ikke have kunnet se nogen anden Grund end den, at de skal de sælges. Hele dette Munderingsvesen er efter min Overbevisning kun et Spølg at faste Penge i. Dette Forslag tager kun Hensyn til et enkelt Aar, og det gaar derhos ud paa at lade en Sum af 7,000 Rd. blive staaende, fordi der maaste kunne være en eller anden Post, som, hvad jeg ikke kan overse, kunde være nødvendig for Ministeren, og jeg agter ikke at paaføre den høitagtede Minister Forlegenheder ved disse Forslag. Det er min Overbevisning, at vi, dersom vi skulle komme til en mere forskellig Hærløve end den, vi have, ogsaa maa komme til det Prin-